

левъ. Слѣдъ изгарянieto на тия писма и скарванието, което е послѣдвало отъ това мѣжду него и Наума, при Лепавцова се явилъ Наумова братъ Никола, и на Лепавцовитѣ оплаквания, за дѣто Наумъ му се каралъ, питалъ го, защо пъкъ той изгорилъ писмата и какво щѣли да правятъ ако убийството бѣше сполучило или би сполучило днесъ — утрѣ? Спорѣдъ Никола, не било мѣчно да се напишжтъ и други такива писма, но мѣчнотията била въ това, че Георги, въ когото билъ печатжтъ, отсѣтствувалъ на нѣкакъвъ си чифликъ.

Попитанъ за лицата, които, спорѣдъ него, сж могли да взематъ участие въ приготвявшия се комплотъ, Лепавцовъ далъ единъ списъкъ, въ когото спомѣнува и имената на Трайко Китанчевъ и Петко Каравелова. За първия той мисли да е въ числото на заговорниците, защото, когато щѣли да го интерприратъ, той се отбилъ при него и му казалъ, че знаелъ за дѣто Георговъ му открилъ работата на Тюфекчиева (относително заговорътъ), нъ да си млчалъ и никому нищо да не говори. Що се касае до Петко Каравелова, то показанието на Лепавцова буквално е слѣдующето: „Прѣзъ Януарий или Февруарий мѣсець т. г. (91) слѣдъ като бѣха вече испаднали изъ София Трайко Китанчева и Илия Георгова, азъ бѣхъ отишелъ една вечеръ у Петка Каравелова и влѣзохъ въ неговата стая. Бѣхме само двамата. Той ме запитва, да ли не знамъ какво сж станжали хората на Тюфекчиева, които щѣли да убиватъ Стамболова. Спорѣдъ него, работата изглѣждала на бошъ-лафъ, нъ той не губѣлъ надѣждата, понеже Тома Георгиевъ го увѣрявалъ, че приготвенитѣ хора биле вѣрни и щѣли да свършжтъ работата. Какъ Каравеловъ е научилъ, че азъ зная за приготвянето по убиванieto на Стамболова — това не знамъ. Прѣзъ сжшитѣ мѣсеци Каравеловъ и вторий пътъ ме запитва за хората, които ще убиватъ Стамболова; и слѣдъ това никога вече не ме е питалъ“ (п. IV, л. 3—4). Освѣтъ това Лепавцовъ показва, че, прѣди да бѣде арестуванъ, Ил. Георговъ му предалъ, какво и П. Каравеловъ участвува въ заговорътъ. Поднататъкъ добавя, че когато билъ арестуванъ въ една съседна стая съ стаята, гдѣто билъ задържанъ и Каравеловъ, послѣдния почувкалъ на вратата, която ги дѣлила, и като узналъ че въ нея се намира той, Лепавцовъ, питалъ го какво е говорилъ прѣдъ слѣдователътъ за него, на което той възразилъ, че не е нищо говорилъ, а ако има говорено, то това е направилъ билъ Тома